

Háztartásonként 11 százalékkal nagyobb Budapesten a gázfogyasztás mint békében volt

A statisztikusok világszerte szívesen foglalkoztak azzal a kérdéssel, hogy egy-egy országban mekkora a szappanfogyasztás. Évente az ország egy lakosa mennyi szappant használ? Ebből vontak le azután messzeemenő következtetéseket az illető ország életnívójáról.

A nagyvárosi emberek életnívóját sokféle más módon is le lehet mérni. Például azzal, hogy — mondjuk Budapesten — mennyi gázt fogyaszt átlagban a Gázművek egy-egy előfizetője. Minél többet, annál jobban él, mert annál többet főz, süt, gyakrabban fürdik autogejzettel — és így tovább.

Erről a kérdéstről beszélgettünk a Gázművek Bajcsy-Zsilinszky-úti bemutató-termében, ahol napról-napra az új gáz-előfizető háziasszonyok tömege a takarékos főzés fogásait tanulja. Elélik teszik a statisztikát: Az utolsó békeévekben, 1938-ban egy-egy háztartásban átlag évente 785 köbméter gázt fogyasztottak, az elmúlt évben pedig már 870 köbmétert, vagyis az átlagfogyasztás 11 százalékkal emelkedett.

MÁR NEM ÉPÜL LAKÁS GÁZ NÉLKÜL

— Ez az emelkedés ma is állandóan tart — mondja informátorunk —, pedig időközben, a gáz fűtőértéke a lippei gáz felhasználásával lényegesen

emelkedett, vagyis kevesebb gázt kell felhasználni ugyanahhoz a főzéshez, mint azelőtt.

A takarékos főzést tanuló háziasszonyok azonban még valamire felhívják a figyelmet.

— Ma már a legszegényebb ember is gázzal főz — mondják. — Új kislakások bérházak már nem is épülnek gáz nélkül és ahogy a gyárakból elegendő tűzhely és egyéb berendezés kerül ki, a régi házakba is mindenütt bevezetik a gázszolgáltatást.

Ezen a téren a múltban nagy mulasztások történtek. Hatalmas bérkaszárnnyák épültek úgy, hogy csak az utcai nagylakásokba vezették a gázt, de a sok kis egy-kétszobás udvari lakásnak már nem jutott belőle. Így esett a háború előtt Budapesten négyszobás vagy annál nagyobb lakást el sem lehetett képzelni gáz nélkül. A háromszobás lakásoknak már «csak» 88 százaléknak, a kétszobásoknak 40—45 százaléknak, az egyszobások közül pedig csak 15 százaléknak volt gáz a lakásában s még ilyen körülmények között is akadt mintegy 30.000 lakásbérlet, akinek bár a gázcső betorkollott a lakásába, mégsem fizetett elő, mert nem bírta fizetni a számlát. Ez 1930-ban volt, a nagy gazdasági válság idején.

Ezek a szegények jártak legrosszabbul, mert valahogyan mégis csak főzniök kellett, szénrel, fával, vagy petroleummal. Ezt apránként, hitelbe vásárolták és végül — ráfizettek, hiszen a gáztűzhely hatszor jobban kihasználja a hőenergiát, mint az egyszerű takaréktűzhely.

NAGYOBBAK

A FOGYASZTÓK IGÉNYEI IS

Budapesten a lakások fele egyszobás volt ebben az időben, mégis minden százból csak tizenötben égett a gáz. Ma szinte csupa kislakásos új előfizetője van a Gázműveknek, dolgozó emberek s az előfizetői statisztika állandóan javul. Valamikor minden száz munkásból csak három használt gázt, ez a szám ma már lényegesen megnőtt.

De megnőtték az előfizetők igényei is. Nem elégednek meg az egyszerű «rezsóval», hanem süttővel rendelkező tűzhegyeket kérnek. Az új, szép tűzhelyek olcsók is. Nincs új fogyasztó, aki rezsót kérne, nem pedig tűzhelyet. Erre van szüksége a háztartásában.

Egyre több másféle gázfelszerelési tárgyat is kiad előfizetőinek a Gázművek. Főleg kis vízmelegítőt és vasalót, ez a két legnépszerűbb tárgy. Hogyne, amikor a víz felmelegítéséhez a kis autogejzernél egyharmaddal kevesebb gáz kell. Nem csoda, hogy míg 1938-ban 186.366 különböző készülék volt kiadva a fogyasztókhöz, ezeknek a száma a múlt év végére 220.885-re emelkedett. Egy fogyasztó a múltban átlag 1.4 bérleti tárgyat használt, ma pedig átlagban 1.5-öt.